

Kirkko on tärkeä

Sinä mietit viisi vuotta sitten, että ehditkö vielä nähdä uuden kirkon. Toivoit kirkon tornin näkyvän pitkälle, näin kaikki ihmiset tietäisivät kirkon kirkoksi.

Ristikirkko olisi ollut mielestäsi hyvä, mutta jäit odottamaan, millainen kirkko rakennetaan. Sinä tiesit, ettemme saa entisenlaista kirkkoa, mutta toivoit kirkon kokoavan ihmiset yhteen.

Nyt sinä olet päässyt käymään uudessa kirkossa poikasi ja hänen vaimonsa kanssa. Te menitte kirkkoon autolla, lapsuutesi kirkkomatka taittui hevoskyydillä. Sinusta uudessa kirkossa on helppo ja levollinen olla. Sinä tunnet kirkon valoisuuden ja avaruuden, vaikka näkökykysi on heikentynyt. Kirkon penkissä istuminen tuntuu aivan hyvältä, on rauhan tunne mielessä, et osaa vierastaa. Sinulle kirkossa käyminen on ollut aina tärkeää ja hoitavaa. Uusi kirkko on erilainen, mutta siellä pitää tottua käymään. Sanot liikuttuneena, että Jumalan sanaa uudessakin kirkossa puhutaan niin kuin aiemmin vanhassa.

Edelleen toivot, että kirkossa riittää kävijöitä. Sinä ilahdut, kun saat tietää kävijöitä olleen. Mielestäsi kirkon penkissä istuessa on aivan erilainen ja juhlava tunnelma kuin kotona jumalanpalvelusta kuunnellessa. Sanot lämpimästi, että kirkko on aina kirkko.

Kirkossa soitot, laulut ja veisaaminen yhdessä tuntuvat erityisen hyvältä. Virren veisuu on sinulle tärkeää ja muistat paljon virsiä ulkoa. Oman siunaustilaisuutesi virreksi olet merkinnyt virsikirjaasi: *"Mun hyvään Herraani, mä panen toivoni"*. Kerrot olevasi valmis, kun Taivaan Isän on aika kutsua sinut taivaan kotiin. Rippiristi vuodelta 1943 on kaulassasi aina ja se kertoo uskostasi. Sinun turvanasi on iankaikkinen Jumala.

Jaana Tuomi

